

Ενότητα 4^η
Τα πλεονεκτήματα της ειρήνης

Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν,	Ἄραγε, λοιπόν, θα ήταν αρκετό σ' εμάς,
εἰ τὴν πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῖμεν	και να διοικούμε την πόλη με ασφάλεια
καί τὰ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα	και στα σχετικά με τη ζωή να γινόμαστε πιο πλούσιοι
καί τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῖμεν	και να έχουμε ομόνοια μεταξύ μας
καί παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εὐδοκιμοῖμεν;	και να χαίρουμε εκτίμησης μεταξύ των Ελλήνων;
Ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων	Γιατί εγώ βέβαια νομίζω ότι αν γίνουν αυτά
τελέως τὴν πόλιν εὐδαιμονήσειν.	η πόλη ολοκληρωτικά θα ευτυχήσει.
Ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀποστέρηκεν	Ο πόλεμος λοιπόν, μας έχει στερήσει από όλα αυτά που έχουν λεχθεί
καί γὰρ πενεστέρους ἐποίησεν	και φτωχότερους μας έκανε
καί πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἠνάγκασεν	και μας ανάγκασε να ανεχόμαστε πολλούς κινδύνους
καί πρὸς τοὺς Ἑλληνας διαβέβληκεν	και μας έχει συκοφαντήσει στους Έλληνες
καί πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς.	και μας έχει ταλαιπωρήσει με κάθε τρόπο.
Ἦν δέ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα, [...]	Αν όμως συνάψουμε την ειρήνη, [...]
μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν,	θα εξουσιάσουμε την πόλη με πολλή ασφάλεια,

ἀπαλλαγέντες πολέμων καί κινδύνων καί ταραχῆς, [...]	αφού απαλλαγούμε από πολέμους και κινδύνους και διχόνοιες, [...]
καθ' ἐκάστην δέ τήν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν, [...]	και κάθε μέρα θα γινόμαστε πιο εύποροι, [...]
ἀδεῶς γεωργοῦντες καί τήν θάλατταν πλέοντες	χωρίς φόβο καλλιεργώντας τη γη και πλέοντας τη θάλασσα
καί ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες	και ασχολούμενοι με τα άλλα επαγγέλματα
αἱ νῦν διὰ τόν πόλεμον ἐκλελοίπασιν.	τα οποία έχουν εκλείψει εξαιτίας του πολέμου.
Ὅψόμεθα δέ τήν πόλιν	Και θα δούμε την πόλη
διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς προσόδους λαμβάνουσαν,	να αποκτά διπλάσια έσοδα απ' ό,τι τώρα
μεστήν δέ γιγνομένην ἐμπόρων καί ξένων καί μετοίκων,	και να γεμίζει από εμπόρους και ξένους και μετοίκους,
ᾧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν.	από τους οποίους τώρα έχει ερημωθεί.
Τό δέ μέγιστον·	Και το σημαντικότερο·
συμμάχους ἔξομεν ἅπαντας ἀνθρώπους,	θα έχουμε συμμάχους όλους τους ανθρώπους,
οὐ βεβιασμένους, ἀλλά πεπεισμένους.	όχι εξαναγκασμένους, αλλά με τη θέλησή τους (έχοντας πεισθεί).